

Izrek

1. Člen 263 PDEU je treba razlagati tako, da akti, kakršne so Smernice Evropskega bančnega organa (EBA) z dne 22. marca 2016 o nadzoru in ureditvi upravljanja bančnih produktov (EBA/GL/2015/18), ne morejo biti predmet ničnostne tožbe na podlagi tega člena.
2. Člen 267 PDEU je treba razlagati tako, da je Sodišče na podlagi tega člena pristojno za presojo veljavnosti aktov, kakršne so Smernice Evropskega bančnega organa (EBA) z dne 22. marca 2016 o nadzoru in ureditvi upravljanja bančnih produktov (EBA/GL/2015/18).
3. Pravo Unije ne zahteva, da je dopustnost ugovora nezakonitosti akta Unije pred nacionalnim sodiščem pogojena s tem, da se ta akt neposredno in posamično nanaša na pravni subjekt, ki poda ta ugovor.
4. Pri preučitvi tretjega vprašanja za predhodno odločanje ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost Smernic Evropskega bančnega organa (EBA) z dne 22. marca 2016 o nadzoru in ureditvi upravljanja bančnih produktov (EBA/GL/2015/18).

(¹) UL C 61, 24.2.2020.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. avgusta 2021 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Korkein oikeus – Finska) – A/B

(Zadeva C-262/21 PPU) (¹)

(Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Uredba (ES) št. 2201/2003 – Področje uporabe – Člen 2, točka 11 – Pojem „neupravičena premestitev ali zadržanje otroka“ – Haaška konvencija z dne 25. oktobra 1980 – Zahtevek za vrnitev mlajšega otroka, za katerega imajo starši skupno pravico do varstva in vzgoje – Državljan tretjih držav – Predaja otroka in njegove matere v državo članico, ki je odgovorna za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito na podlagi Uredbe (EU) št. 604/2013 (Dublin III))

(2021/C 382/04)

Jezik postopka: finski

Predložitevno sodišče

Korkein oikeus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A

Tožena stranka: B

Izrek

Člen 2, točka 11, Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 je treba razlagati tako, da se kot neupravičena premestitev ali neupravičeno zadržanje v smislu te določbe ne more šteti položaj, v katerem je eden od staršev brez soglasja drugega od staršev svojega otroka odpeljal iz države običajnega prebivališča otroka v drugo državo članico na podlagi odločbe o predaji, ki jo je prva država članica sprejela na podlagi Uredbe (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva, nato pa sta ostala v drugi državi članici po tem, ko je bila ta odločitev o predaji razveljavljena, ne da bi organi prve države članice odločili, da predani osebi sprejmejo ali jima dovolijo prebivanje v tej državi članici.

(¹) UL C 252, 28.6.2021.